

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

NASRETTİN HOCA FIKRA YARIŞMASI

GÜNAYDIN

ustura 40



Seçim sonu ödenir kabaran faturalar,
Seçim geldi işlesin, makaslar, usturalar;

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

-Berber - iş -



inceleme

Yazarlar:

Kasım Kahkah ve Kerim Kihkih

NEDEN GÜLÜYORSUNUZ?

Ünlü bir iktisatçı psikolog der ki: Bir toplumun iktisadî durumunu anlamak istiyorsanız, çevrenizdeki insanlara bakınız. Eğer çevrenizdeki insanların yüzleri gülüyorsa, o toplumun iktisadî seviyesi yüksek demektir. Ve insanlar ne kadar çok gülüyorlarsa, hayat seviyeleri o kadar yükselmiş demektir. Yok, eğer çevrenizdeki insanların yüzleri gülümüyorsa, somurtmuşlarsa, iktisadî durum kötüdür.



Bizce de bir memlekette iktisadî seviyenin anlaşılması için en iyi ölçü halkın suratıdır. Hatta, "şu surata bak!", "Surata bak da süngüye davran!" gibi sözler de, işte bu gerçeği ifade ederler.

Bilindiği gibi Kırat iktidara geçinceye kadar halkımızın suratından düşen bin parça oluyorken, bugün sayın hal-kımız, refah seviyesinin yüksekliğinden dolayı, vara yoğa, olur olmaza, herşeye kahkahalarla gülmektedir. Mesela bir büyüğümüz, memleketin kalkınması için kargalarla nasıl mücadele edileceğini anlatsa halkımız gülmekten yerlere seriliyor. Bir başka büyüğümüz, "Sürekli borçtan kurtulamayıp, kredimizin yüksekliğini gösterdiğinden sevinmiyoruz" deyince, sayın halkımız güle güle bir hal oluyor.

Niçin bu kadar gülüyorlar? Çünkü hayat seviyesi yükseldikçe sayın halkımız, bol bulduğu yağı neresine süreceğini şaşırarak kasaba dönmüştür. (Bakınız, siz bile gülmeye başladınız. Siz gülün, gülün bakalım, ben size im-tihanda gösteririm

Prof.F.E.)

Mesela, bir adayımız kürsüden ciddi ciddi seçim nutkunu söylerken, onu dinleyenler kahkahadan kırılıyor. Bir partili radyoda konuşurken dinleyiciler gülmekten katılıyor. Gazeteleri okuyanlar güle güle yerlere yatıyor. Memleketimizden yükselen kahkaha sesleri vatan göklerini sarsmaktadır. Neden gülüyoruz? Elbette refahtan... Devâ bulmaz müzmin muhalifler ise sinirlerinden çatlıyacak hale gelip sağa sola "Açıkta bişey mi gördün, ne gülüyorsun?" diye bağırıyorlarsa da sonunda kendi sinirleri de bozulup gülmeye başlıyorlar. Çünkü gülmek, esnemekten daha geçici ve bulaşıcıdır. (Siz şimdi gülersiniz bana ama ben sonra sizden bunun acısını çıkarırım. Prof.F.E.)

Geçenlerde son derecede acıklı bir filme gitmiştim. Film gerçekten çok acıklıydı. Ağlıyacak diye beklerken, bütün seyirciler kahkahalarla gülmekten yerlere serildiler. Neden? Çünkü güle güle artık halkımızın sinirleri bozuldu. Buyüzden ağlanacak yerde güllü-

yor, gülünecek yerde de ağlıyorlar. Yanıbu-
gün halk, refahtan, bol-
luktan şaşkına dönmüş-
tür.

Şairin:

"Gel gül dedi gül bülbüle,
bülbul gülmedi gitti,

"Gül bülbüle, bülbul güle
yar olmadı gitti !..."

dediği günler coook
gerilerde kalmıştır.
Bugün ise gülen halkı-
mızın yüzünde güller
açılmakta, kahkahalar
saçılmakta, Kırat se-
çilmektedir. (Hâlâ gü-
lüyorsunuz, ayıp be!..
Gülecek ne var yani?
Prof. F. E.)

Bundan üç gün ön-
ceki toplantımızda,
memleketin iktisadî
durumunu görüşürken,
öyle güldük, öyle gül-
dük ki, iki arkadaşımız
-çok affedersiniz- tu-
tamadı, kaçırdı, üç ar-
kadaşımız da büsbütün
kaçırdı. Bu durum kar-
şısında bir arkadaşımız
şu beyti okudu:

"Gülelim, eğlenelim,
iyd edelim..."

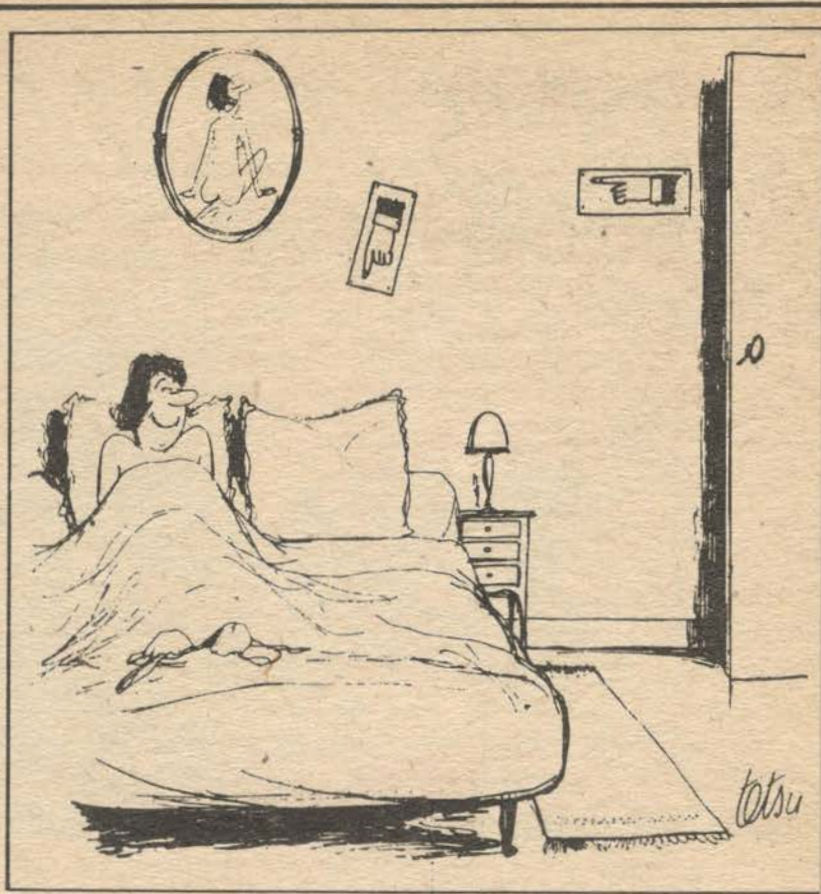
"Her günü bayram gibi
tes'id edelim !"

Bendeniz de bir şar-
kıyla cevap verdim :

"Sen adamı güldürürsün
güzel,

"Sen adamı öldürürsün
güzel..."

"Hadî ölelim güzel,
güzel... Oh ne güzel !"



İP OLUR

Bir gün Hoca, cami kürsüsünde va'zederken
-Aman hemşeriler, demiş, oğlunuz olursa,
sakın adını Eyip koymayın.

-Neden? diye sormuşlar.

-Kullanıla kullanıla ip olur da ondan.. de-
miş..



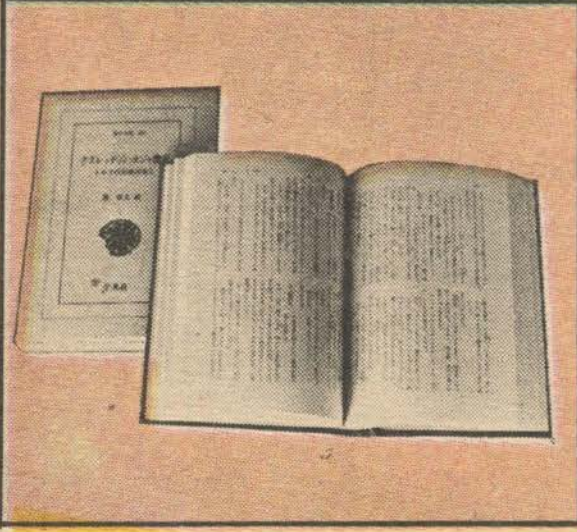
İYİMSER-KÖTÜMSER

Kötümser, gökde -
lenin yetmişinci katın-
daki bir odada oturdu-
ğu koltukta,

-Ya burdan düşer-
sem.. diye korku geçi-
rirken, yetmişinci kat-
tan düşen iyimser de,
şöyle mırıldanıyordu :

-Aşkolsun bana!..
Amma da hızlı gidiyo-
rum..

Nasrettin Hoca Japonyada



Toplumsal kişiliğinde, ta Selçuk - lular zamanındanberi bütün Türk hal - kını temsil eden Nasrettin Hoca, mi - zahı ve mizahındaki felsefesiyle Türk halkının kendisi olmuştur. Onun için , önceki karikatür yarışmamız gibi , şim - diki fıkra yarışmamızı da dünyanın , en büyük mizahçısı Nasrettin Hoca adına düzenliyoruz. Nasrettin Hoca' - nın fıkraları, hemen hemen dünyanın bütün dillerine çevrilmiştir. Yandaki , resimde, 1968 yılında Tokyo'da basıl - mış Japonca Nasrettin Hoca kitabı - nı görüyorsunuz. Bu kitaptaki fıkrala - rı, ünlü Japon Türkoloğu Prof. M. Mori Japonca'ya çevirmiştir.

KIYAMET

Hoca bir gün oduna gitmiş. Bir ara yorulup uyuyunca, eşeği de yu - larını koparıp kaçmış. Arayıp tara - yıp eşeğini bulamayan Hoca, üzünç - le evine dönerken karşılaştığı ar - kadaşlarından biri,

-Kıyamet ne zaman kopacak ? diye sormuş.

Hoca da,

-Eşegin kaybolduğunu karım öğ - rendiği zaman... demiş.

NE YAPACAKMIŞ ?

Hoca, konuk bulunduğu köyde hey - besini yitirince, köy alanına çıkıp bağırmaya başlamış:

-Heey ahali! Duyduk, duymadık demeyin... Heybemi bulun, yoksa ben yapacağımı bilirim...

Korkuya kapılan köylüler arayıp tarayıp, sonunda buldukları heybe - yi Hoca'ya verirken merakla sor - muşlar:

-Ya heybeyi bulmasaydık, ne ya - pacaktın ?

Hoca,

-Hiç... Ne yapayım, demiş, eski bir kilimi bozup heybe yapacaktım.

TANRI KONUĞU

Bir gece zamanı, Hoca'nın kapı - sını çalan güvensiz kılıklı biri,

-Tanrı konuguyum! diye evde kalmak isteyince, Hoca karşısın - daki camiyi gösterip,

-Tanrı konuguysan, işte Tanrı' - nın evi'surası! demiş.

YOKSULUN MALI

Hoca birgün bir düğün evinde bu - yur edildiği sofraya otururken, çiğ - nediği sakızı ağzından çıkarıp özen - le burmunun ucuna yapıştırmış. Or - dakiler,

-Aman Hoca, o nedir? diye so - runca Hoca,

-Ne yapayım, demiş, yoksulun malı gözü önünde gerek!

NASRETTİN HOCA ARMAĞANI

VARAN 2 FIKRA YARIŞMASI

Ustura, karikatür yarışmasından sonra, büyük halk mizahçımız Nasrettin Hoca adına bir fıkra yarışması düzenlemiştir. Bu yarışmaya profesyonel ve amatör bütün yazarlar ve bütün okurlarımız katılabilir. Bu fıkralar, çok duyulmuş, herkesin bildiği, başka dilden çevrilmiş ve başka yerde yayınlanmış olmamalıdır.

YARIŞMAYA KATILINIZ

Gönderilen fıkralardan beğenilip yayınlanan her fıkranın yazarına 100 lira telif hakkı gönderilecektir.

Yarışma	* BİRİNCİYE	1000
sonucunda:	* İKİNCİYE	750
	* ÜÇÜNCÜYE	500

lira verilecektir.,

Ayrıca, birinci, ikinci ve üçüncülüğü kazananlara çok değerli gümüşten, birer Nasrettin Hoca plâkası verilecektir.

YARIŞMANIN KOŞULLARI

Fıkralar, yüz elli kelimeyi geçmeyecek,
Daktiloda yazılmış olacak. Çok okunaklı el yazısıyla yazılabilir.
Kağıdın bir yüzüne yazılacak.
Başka dilden çevrilmiş, başka yerde yayınlanmış ve çok duyulmuş fıkralar yarışmaya katılamaz.

FIKRALARINIZI GÖNDERİNİZ

Yarışma fıkraları, Ustura'nın 43 üncü sayısından başlayarak yayınlanacaktır. Fıkralarınızı, adınızı ve açık adresinizi de yazarak şu adrese postalayınız:

USTURA P.K.99-İSTANBUL

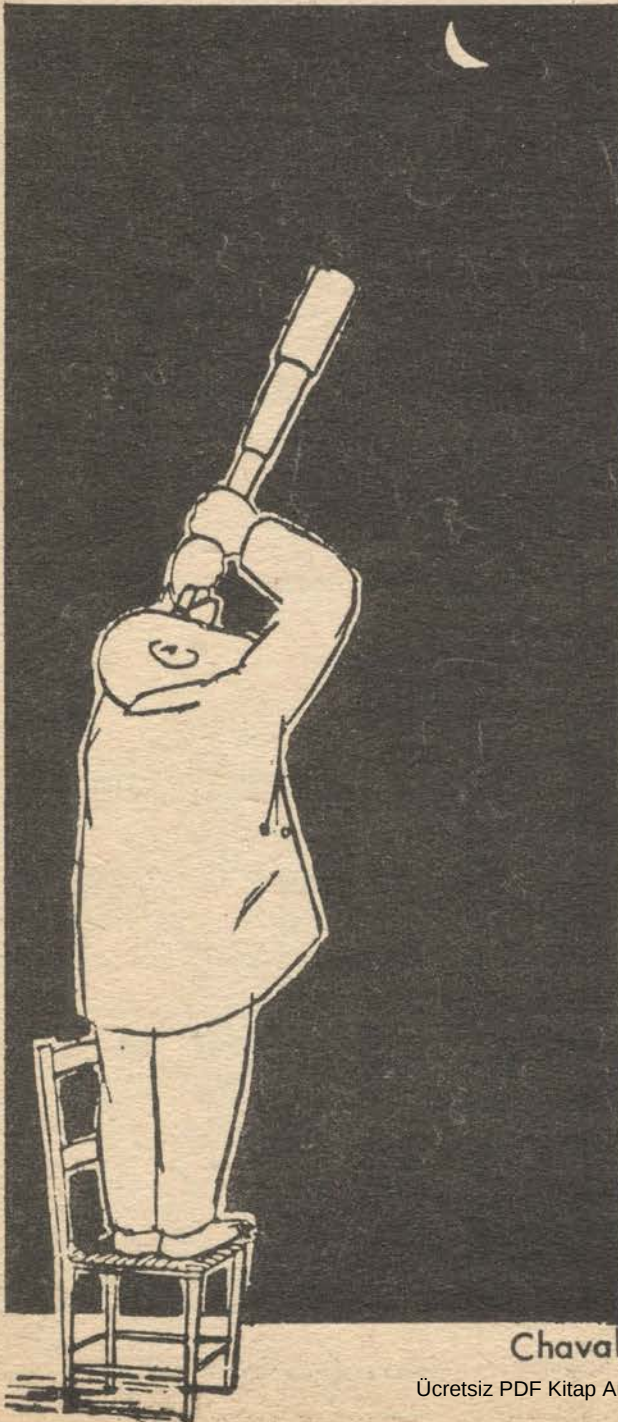
FIKRALARINIZI GÖNDERİNİZ! BEKLİYORUZ.

BİR SİZDEN

NEZAKET

Churchil bir anısını şöyle anlatıyor :

"Onbeş yaşında bile değildim... Fransızca'yı çok kötü konuşuyordum. Ama yine de bir yabancı dil biliyorum diye şişiniyordum. Bir gün Paris'te bir lokantada levrek ısmar -



ladım. Ama metrdotel, bozuk Fransızcamdan hiç bir anlam çıkarmadığı için, o pek ünlü Fransız inceliğiyle, beni sözümü tekrarlamak zahmetinden kurtardı, çok güzel bir İngilizceyle şöyle dedi :

-Sorry, Sir, I don't speak French

"Ne yazık ki, Fransızca bilmiyorum efendim."

TERZİYE TEŞEKKÜR

Ünlü aktör Walter Pidgeon' un Kanada'da yaşlı bir teyzesi vardı... Yeğeni ne kadar ünlenirse ünlensin buna hiç önem vermiyordu... Çünkü onun büyük bir aydın olacağını ummuştu.

Bir gün gazetelerde, Walter Pidgeon'un, Amerika'nın en şık giyinen on erkeği arasında, Harvard Üniversitesi rektöründen sonra seçildiğini okudu. Büyük bir sevinçle eline kağıdı kalemi alıp şu mektubu yazdı

-Sevgili yeğenim,

En sonunda senin adını bir aydınla yan yana görmek, beni ne kadar çok sevindirdi anlatamam. Bu başarısından dolayı terzine teşekkürlerimi bildirmeni rica ederim.

NAL

Nobel kazanmış ünlü atom bilgini Niels Bohr'un evinin kapısına bir at nalı asılıydı. Bir arkadaşı,

-Siz ki, dedi kendini bilime vermiş bir kimsesiniz, nasıl oluyor da batıl inançlara bağlanıyorsunuz?..

Bohr,

-Böyle saçmalara inandığım yok dedi, ama bana "İster inan, ister inanma, kapına nal asarsan uğur getirir" demişlerdi de...

HEPSİ NİKÂHLI

İstanbul'a gelip yaptığı müstehcen resimleri satan bir yabancı ressam, Sultan Dördüncü Murat'ın buyruğuyla yakalanıp padişahın huzuruna getirildi.

-Göster bakalım şu herzelerini,

Adam, sarmaş dolaş olmuş çıplak kadın ve erkek resimlerini yere serdi. Padişah,

-Gidi alçak, diye gürledi, utanmıyor musun bu zina resimlerini yapmaya?

Boynunu büküp ellerini uğuştu - ran ressam.

-Efendim, dedi. bunlar zina resimleri değil ki... Bu resimlerini gördüklerinizin hepsi de nikâhlı karı-kocadır...

Yumuşayan Padişah,

-Öyle söylesene, dedi. Bak şimdi iş değişir.. Getir hele şunları biz de seyredelim..

MİNARENİN KANDİLİ

Hattat Yesarizade, fırtınalı bir akşam, Boğaziçi'nden kayıkla geçişini söyle anlatıyordu :

-İftara gidiyordum. Deniz dalgalı olduğundan geciktik, yolda iftar topu patladı. Yanımızda yiyecek olmadığından çubuğumu (tütün) yakıp orucu bozayım, dedim. Rüzgâr öyle sertti ki, bir kutu kibrit tükettiğim halde çubuğumu yakamadım.. Allah inandırсын, dalgalar kayığı kaldırdığı zaman, Ortaköy Camisi minaresinin kandillerine kadar çıkıyorduk...

Dinleyenlerden biri, bu kadar atmaya dayanamayıp,

-Aman üstad, dedi. Oraya kadar çıkmışken, ne diye çubuğunuzu kandillerden yakmazsınız?

BİR BİZDEN



HAMSİ HAZRETLERİ

Birinci Dünya Savaşı sırasında bir subay acemi erlere, padişahın adını öğretiyordu :

-Halife -i rûy -i zemin Sultan Mehmet Han hâmis hazretleri...

Pek çok tekrarladıktan sonra köy çocuğu erlere sordu, hiçbiri bilemedi. Subay yeniden tekrarladı. Erler yine öğrenemediler. Subay kızarak,

-Hiç öğrenen yok mu?

Gerilerden bir er seslendi :

-Ben öğrendim, biliyorum.

-Söyle.

-Hâlâ efemiz sultan hamsi hazretleri...

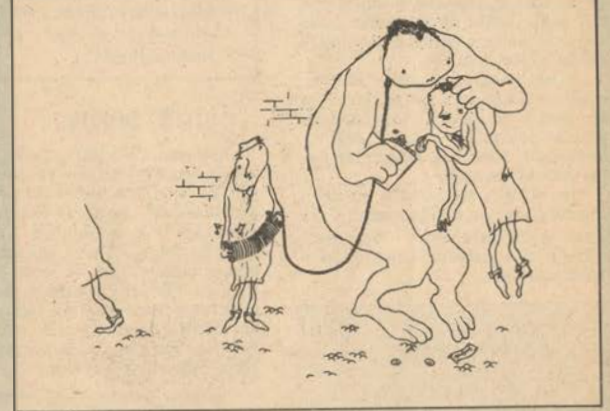


Usta Amatörler

Yarışma karikatürleri arasında, USTURA'nın 28'inci sayısında, 72 sayılı karikatürü yayınlanmış olan Cihat Kulaş karikatürleri ve esprilerinin inceliği, çizgilerinin özgürlüğüyle, sanatında bir usta amatördür...



-Sağ iyi ama, sol tek hâlâ biraz sıkıyor..





DEMOKRASİ ANLAYIŞI

Bir gün Hyde Park'ta bir hatip, Başbakan ve Avam kamarası hakkında son derece şiddetli bir nutuk çekmiş ve halkı heyecana vererek başına büyük bir kalabalık toplamıştı:

-Başbakanı öldürelim, Avam Kamarasını yakalım! diye atıp tutuyordu. Kalabalık son derece büyümüş, trafiği durdurmuştu. Bir deli saçmasından başka birşey olmayan nutku başından sonuna kadak sakın sakın dinleyen bir polis memuru yolları tıkamış olan kalabalığa şöyle bağırdı:

-Centilmenler, trafik tılandı, taşıtlar işlemiyor. Gelin bu işi bir düzene koyalım. Parlamentoyu yakmak isteyenler yolun sağına, Başbakanı öldürmek isteyenler yolun soluna geçsin!

Bu sözleri işiten halk gülmeğe başlamış ve yaya kaldırımlara çıkarak trafiği serbest bırakmış, böylece de kalabalık kendiliğinden dağılıvermişti.

■ DİKENLERİNDEN

Bir kör evlenmişti. Bir hafta sonra evine gelen bir dostu,

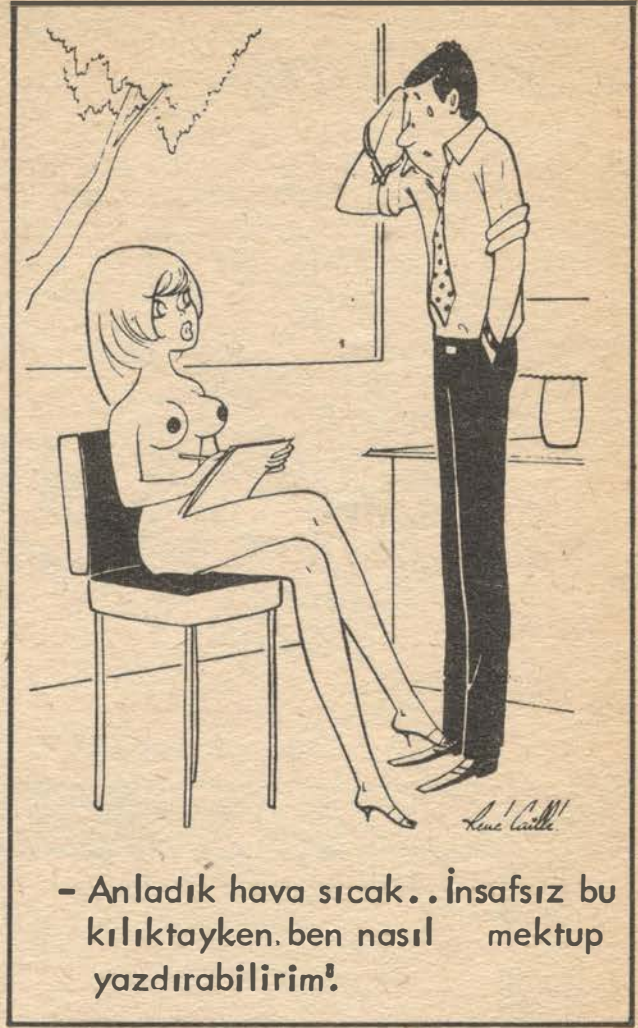
-Çok güzel, gül gibi bir karın var...dedi.

Kör,

-Evet, öyledir...dedi.

-Nasıl anladın?

-Dikenlerinden...



- Anladık hava sıcak...İnsafsız bu kılıktayken ben nasıl mektup yazdırabilirim!

İYİLİĞİ DOKUNUR

Winston Churchill, Boer savaşından sonra İngiltere'ye dönmüştü. Bir gün, serbest halk hitabet kürsülerinde, herkesin sonsuz bir rahatlıkla konuşabildiği Hyde Park'ta dolaşıyordu. Kürsülerden birine çıkmış olan bir halk hatibi, Kraliçe Victoria hakkında ulu orta atıp tutuyordu. Bunları işiten Churchill'in tepesinin tası atmıştı. Hemen, kürsünün yanı başında dikilen bir polise yaklaştı:

-Neden harekete geçmiyorsunuz? Neden tevkif etmiyorsunuz bu adamı? diye sordu.

Pölis,

-Siz de biliyorsunuz ki bu bir gelenektir, dedi, dokunamayız. Ayrıca bu sözlerin Kraliçe'ye bir kötülüğü dokunamaz, belki de iyiliği olur...

AZİZ NESİN'den

taşlama

V A R !

Zenginin etlisi var, yağlısı, yavanı var
Yoksulların nesi var : tuzu var, so-
vanı var!

Biz bulamazken yazın içmeye bir
damla su,
Ardını banyo için onun şadırvanı var

Sana gelince arı, eşek arısı olur,
Ona eşek bal verir, binlerce kovanı
var!

Yüzümüze kapanan her kapı açık ona
Dünyada kapıcısı, cennette Ridvan'ı
var!

Her iki dünyada da işi iş sayın bayın
Ötede huri, gılman..beride, civanı
var!

Sosyal adalet sözü incidir, nazik çün-
kü,
Özel sermayelerden ahbabı, ihvanı
var!

Neden kurtulamadık diye kızmak
boşuna :
Her kılavuz eşeğin ardında kervanı
var!

Eşek olduktan sonra kim olsa sırta
biner,
İşte ondan yüzlerce uyuz marsuvanı
var!

Çoban istemiyoruz demek neye ya-
rar ki :
El bet çoban da olur, sürüyle hayva-
nı var!

Yem borusu çalınca hemen dörtnala
koşma!

Ulan, bunun eşkini, tırısı, rahvanı var!

Elbet hıyarağalar çoğalır her gün,
çünkü,
Siyaset bostanının usta bahçıvanı var!

Nağra, nutuk atarlar vatan, millet
uğruna,
Bu çayırdan ne de çok somun pehlivanı
var!

Ellerde füze varmış, atom bombası,
varmış.
Bizde de Nuh nebi'den kalma dağha-
vanı var!

Üzülmeyin işlerin temeli yok diyerek,
Temel, duvar yok ama, yaldızlı tava-
nı var!

Bizdeki Plânlama, havanda su döğ-
mektir.
Bu gürültü ondandır, hepsinin havanı
var!

İstanbul'dan çıkmayan zünbülbebek
tohumu,
Ülkenin yoksul Kars'ı, Ardahan'ı Vanı
var!

Kim demiş, son zamanda haysiyet,
buhranı var?
Baksana, her partinin haysiyet divanı
var!

Sanırsın yürümeye kuvveti, dermanı
yok,
Fingatmaya gelince çok tab ü tüva-
nı var!

Borazan Tefvik

Eski Türk halk mizahçıları olan "Meddah", "Mukallit" ve "Monolog" ların yerini, bugün "Showmen" dediklerimiz aldı. Yalnız bir büyük farkla ki, eskiler mizahı Türk toplumundan çıkardıkları, yerli ve ulusal mizah yaptıkları halde, bugünkü Avrupalı ve Amerika mizahının aktarmacılığını yapmaktan ileri gidemiyorlar. Meddah mizahının bir büyük şanssızlığı, sözlü mizah olduğu ve o zaman sesbandına, filme de alınmadığı için, kalıcı olmayışlarıdır. Geçen sayımızda birkaç nüktelerini sunduğumuz Borazan Tefvik, bizim çok usta meddahlarımızdan biriydi. "Türkiye'nin yetiştirdiği en büyük mukallit -taklitçi- dediği Borazan Tefvik'i ve onunla tanışmasını Ahmet Rasim şöyle anlatıyor.

1877'de İstanbul'da (Kasımpaşa) doğmuş olan Borazan Tefvik'in babası Tunusludur. Küçük yaşta babası ölmüştür. Küçük kardeşi Nuri ile birlikte Haddehane'ye verilmiş, kardeşi, okuyup makinist olmuş, Tefvik okulu bırakmıştır. Deniz itfaiyesine girip başçavuşluğa kadar yükselmiştir. Deniz itfaiye komutanı Mehmet Paşa selâmlık alayına giderken, Tefvik, Paşa'nın arabasının önünde boru öttüre öttüre Beyoğlu'ndan geçmiştir. Bu yüzden ona Borazan Tefvik, denilmiştir.

Meşrutiyetten sonra emekli olmuş, Galata'da Mehmet Ali Paşa Hanı geçidinde lostra salonu işletmiştir.



- Anladık intihar edeceksin. Ama kendini böyle mi atacaksın pencereden?

"O gece, (Papağan, Ermeni, balıkçı, hallaç, genelevci palavraları, Haddehanede bulunduğu zamanlarda ustabaşısı İngilizle konuşmaları, ünlü kumarbaz Çerkes Hurşit'in ayak tartarak, omuz silkerek yürüyüşü gibi) taklitleriyle bütün dükkan halkını sonderecede neşelendirdi."

Ahmet Rasim, Borazan Tefvik'in yaptığı taklitlerden altmış kadarını yazıyor. Bunlardan birkaçını sayalım: Eski atlı tramvay yolcularıyla biletçisinin konuşmaları, tramvayın çiğnediği köpeğin havlaması, balıkçı Karabet'in Çiçekçi sokağından başında tablayla geçişi, mahalle sınırında dolaşan köpekler, kabadayı ağzı mani söyleyişi, tulumbacı şakaları, ..."

Muharrem Giray, arkadaşı olan Borazan Tefvik'in başından geçmiş bir olayı kendi ağzından naklen yazmıştır. İleriki sayılarımızda Borazan Tefvik'in başka nüktelerini yayınlıyacağız. Bu sayımızda, Muharrem Giray'ın yazdığı olayı (Borazan Tefvik'in ağzından) "Zühaf Kalıbı" başlığıyla sunuyoruz.

ZÜHAF KALIBI

-Sanırsam 1906 yılında Abdülhamid'e Yıldız'daki camiden çıkmakarken bir bomba atılmıştı. Bu olay üzerine Karadeniz ve Çanakale boğazlarına birer nöbetçi torpido koydular. Bu sırada ben de Deniz İtfaiye Komutanı Mehmet Paşa'nın borazan çavuşuydum. Tam deli fişek olduğum zamanlar. Beyoğlu'nda kafayı tütülemiş vekara fakilerin sayısını şaşırmış olacağım ki balozlardan birinde bir halt karıştırmış ve yakalanmıştım. Beni doğru Mehmet Paşa'nın huzuruna soktular, rahmetli paşa baba,

-Ulan Tefvik, bu ne rezalet, dedi ve getirenlere,

-Tıkın keratayı camı altına! emrini verdi. Arkadan ekledi:

-Yarın sabah Çanakale'ye hareket edecek torpidoya erkenden götürsünler.

Patayı çaktık, dışarı çıktık.

Ertesi sabah erken den torpidoya gittik. Aman efendim, müthiş bir lodos. Çanakale'ye kadar başımı kaldıramadım. İki gün geceli gündüzlü sallandıktan sonra hava limanladı.

Süvari, Hüsamettin kaptan adında bir albay. Beni çağırttı.

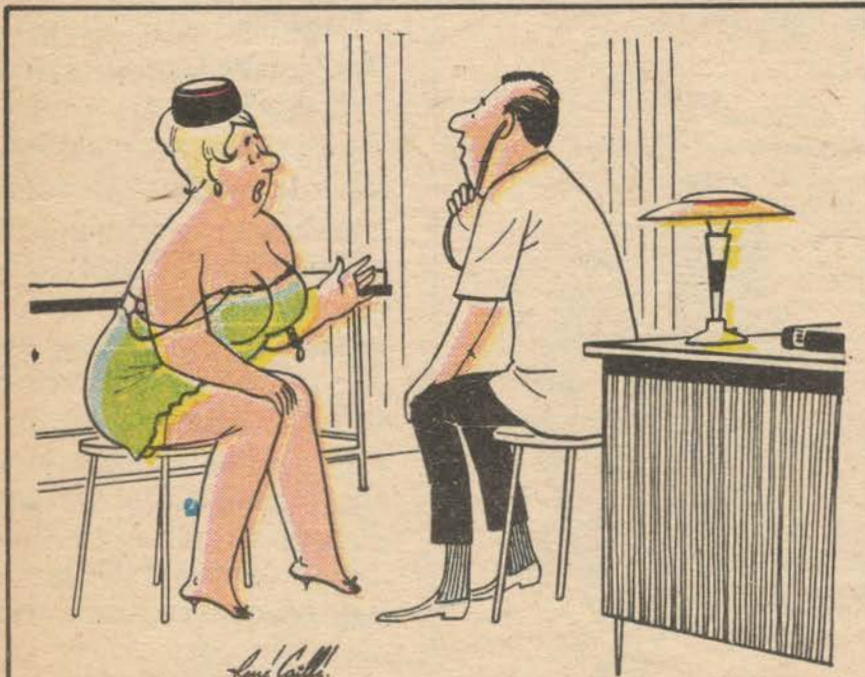
-Tefvik efendi oğlum, bu nasıl denizcilik. İki kere yemeğe çağırttım. Deniz tuttu, yatıyor, dediler... dedi.

Babacan bir adama

benziyor. Oturduk, şuradan burdan konuştuk... Derken yemeğe buyur ettiler. İkinci süvari, çarkçıbaşı, ikinci çarkçı topçu komutanı, hep birlikte sofraya oturuldu.. Nasıl oldu, nerden açıldı bilmem, bir tuz konusudur ortaya atıldı. Süvari anlatmaya başladı:

-Hani efendim malum ya tuz, kaya tuzu olur, göl tuzu olur. İri parçaları döğerler de incelenir, sofraya tuzluk, biberlik takımının içine koyarlar, hani beyaz bir tozdur, yemeğe tad verir. Malum ya efendim tuz, hani turşu yaparken suyuna koyarlar, hani sardalya balığının tuzlarlar, anlaşıl-
dı değil mi? Hani pas-tırmaya, sucuğa koyarlar, hani peynir salamura-sı yaparlar, beyaz tuz canım.

Kendimden geçmiş, başımı sallayarak malum efendim, malum deyip duruyordum, süvari bey de devam ediyordu. Hani dondurma yaparken buzların arasına karıştırırlar, hani insanın bir yeri kesilirse üzerine basarlar da kanı durdururlar, hani kabak çekirdeği kavururken koyarlar, hani tuzlu badem yaparlar, hani (Tuzluyam da kokma) derler hani yemeğin tuzunu fazla kaçırın hanımlara kocanı göreceğin gelmiş derler: tuzsuz olursa ha-



-Doktorcuğum, göğsüm hep sıkışıyor da...

-Bir iki numara büyük sütyen kullansanız...

mursuza dönmüş der -
ler, diye nefes almadan
bu tuz tarifi bahsine
devam ediyordu.

Yemek bitmişti ama
hiç kimse süvarinin bu
tuz tıraşını keserek
kalkmaya cesaret ede -
miyordu.

Makineden gelen bir
yağcı istim boruların -
dan birinde önemlice bir
arıza olduğunu çarkçıba -
şıya haber verdi de he -
pimizi bu cehennem aza -
bindan kurtardı.

Meğer, bizim baba -
can süvarimizde ara -
sıra beliren böyle bir
tıraş hastalığı varmış,
bunu bilen gemi arka -
daşları fazla önem ver -
mezler, o da aynı plağı
birkaç kere çalar, so -
nunda kendi kendine su -
sarmış, fakat ne de olsa
bu muvakkat deliliğin öl -

çüsü ve zamanı olmadığı
için ben daima süvari -
den uzakta bulunmaya ça -
lışıyordum. İstanbul'a
yazdığım bütün mektup -
lardan bizim Paşa baba -
nın kandırılmasını ve bu
cezadan mütenebbih o -
larak tövbekâr olduğum -
un kendisini inandı -
racak bir tarzda arzo -
lunmasını ve artık ce -
zamin yeter görülerek
İstanbul'a dönmeme
müsaade ve hiç olmaz -
sa beş gün izin alınma -
sını yalvarıyordum.

Günlerden birgün ka -
leye giden posta filikası
henüz dönmüştü ki sü -
varinin emir eri gele -
rek beni çağırdığını söy -
ledi. Eyvah, kurtulmanın
çaresi yoktu, çarnaçar
gittim.

-Ayol nerelerdesin
Tevfik bey! Bak müjde -

mi isterim. Kumandan
Paşa Hazretleri sana
yol hariç, beş gün . izin
lütfetmişler! deyince yü -
reğime soğuk su serpil -
di. Süvari devam etti:

-İstanbul'a gidecek -
sin, gideceksin ama, be -
nim de sana ufak bir
angarya var, dedi.

Ben İstanbul ve izin
haberlerini aldıktan son -
ra süvarinin sözleri ar -
tık kulağıma girmiyor a -
ma süvari kalınca se -
siyle:

-Tevfik bey, oğlum
diye tekrar lâfa başladı.
Dikkat ettim, bu defa e -
fendilikten beyliğe terfi
etmiştik.

-Buyurun beyefendi,
dedim.

-Ha! Ne diyordum. .
benim bir fesim var, o -
nu kutusu ile birlikte a -
lırsın, sana angarya o -
lacak ama. . .

-Ne demek efendim,
emredersiniz, emir, an -
garya olur mu? diye pi -
yazlamağa da başlamış -
tık. Süvari bey, sözüne
devama başladı.

-Kasımpaşa'ya çık -
tın, Talimhane meydanı,
kışlanın karşısında kısa
boylu, etine dolgun, sarı
top sakallı fesçi Sala -
haddin efendi vardır. Ben
den selâm söyle, fesim
zühaf kalıbına vurula -
cak, oradan Piyale' de
cami yanında 14 num -
rada bizim eve uğraya -
caksın, valdenin ellerin -
den öper selâm ederim,
işte bu kadar.

-Başüstüne efendim.
Esasen bendeniz de fe -
simi Salâhaddin efendi -
ye kalıplattıracağım, de -



-Vay canına . . . Demek siz gerçekten yüzme öğ -
renmek istiyordunuz ha. . .

yiverdim, keşke söyle -
mez olsaydım, adamca-
ğızın tarif illetini tep-
reştirmişim, aman ya-
rabbi yine başlamaz mı?

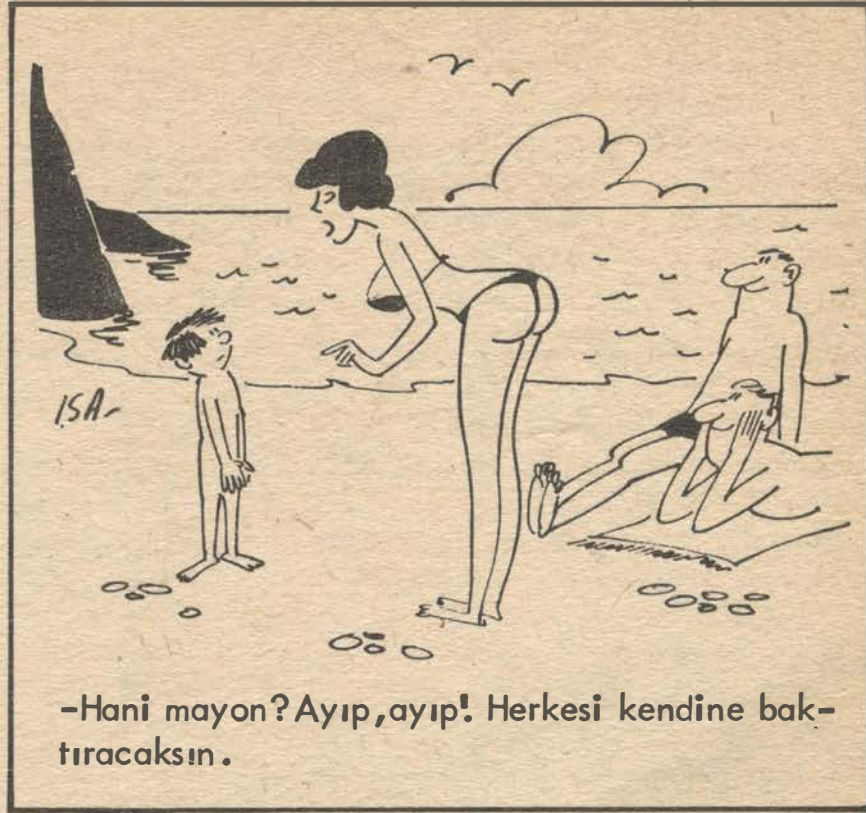
-Evet, kalıpçı, fes -
çi Salâhaddin, Kasımpa-
şa, Talimhane meydanı,
kışla, tam kışlanın kar-
şısında kısaca boylu, e-
tine dolgun, sarı top sa-
kallı, kalıpçı, Salâhad-
din efendiye benden se-
lâm, fes zühaf kalıbı o-
lacak, Piyaleye de uğrar
valideye hürmet ve se-
lâm. ...

-Başüstüne beyefen-
di, merak buyurmayın,
Salâhaddin'e emirlerini-
zi söyler, başında durur
fesi zühaf kalıbına çek-
tirir, valide hanımefen-
diye de hürmetlerinizi,
arzedirim efendim.

-Hah şöyle Tefvik
bey oğlum, Kasımpaşa' -
ya çıktın değil mi? Hani
Talimhane meydanı yok-
mu. Kısaca boylu, etine
dolgun, top sarı sakallı
Salâhaddin. Hah işte ta-
mam, fes zühaf kalıbı,
valideye selâm.

-Yorulmayın, üzül-
meyin efendim. Kasım
meydanı, Kışla Paşa kar-
şısı kısaca etli, top sarı
boylu, sakallı dolgun,
Salâhaddin'ci kalıp e-
fendi, fese selâm, vali-
de hanımefendi zühaf
kalıbı olacak, tamam. De-
dim ve sol geri ederek
odadan kaçtım.

Arkamdan kalın se-
siyle gök gürler gibi ba-
ğırıyordu. Ben deli gibi
kamarama kapandım ve
kapıyı kilitledim. He-
yecandan ve sinirden uy-
kum kaçtı. Şöyle düşü-



-Hani mayon? Ayıp, ayıp! Herkesi kendine bak-
tıracaksın.

nüyordum. İstanbul'a va-
rır varmaz Paşa Baba-
nın ayaklarına kapana-
cağım, birini bırakıp di-
ğerini öpeceğim ve ken-
dimi affettirmeğe çalı-
şarak bir daha bu ge-
miye dönmiyeceğim ...
Sıkıntıdan ter içinde kal-
mış ve birkaç saat uyu-
yabilmişim, alaca ka-
ranlıkta kalktım, pek
erken boğazdan geçen
Lopen vapuruna bine-
bilmek, hem de süvari
uyanmadan gemiden u-
zaklaşmak için hemen
filikayı indirttim. Ve
bavulum ile fes kutusu-
nu içine atarak kaleye
doğru torpidodan ayrıl-
dım. Henüz birkaç san-
dal boyu ayrılmıştım ki
süvari, kumanda köp-
rüsünde elinde megafon
bağırmağa başladı:

-Tefvik bey oğlum.
Kasımpaşa, Talimhane
meydanı kışlanın kar-
şısı, etine dolgun, kısa

boylu, top sarı sakallı
fesçi Salâhaddin efen-
diye benden selâm, fes
zühaf kalıbı olacak, va-
lideye uğra, selâmı u-
nutma! diye avaz, avaz
bağırıyordu:

Ben de elimdeki fes
kutusunu denize daldı-
rarak mukabeleye baş-
ladım:

-Başüstüne beyefen-
di, fes zühaf kalıbı ola-
cak, merak etmeyin,
şimdiden kalıplamağa
başlandı bile! diyerek
kutuyu denize canımı da-
.Lopen vapuruna attım.

YER YOK

-Eviniz çok dar sa-
nırım...

-Nasıl anladınız?.

-Köpeğinizden...

Hayvancağız kuyruğu -
nu sağa sola sallayaca-
ğına aşağı yukarı sal-
lıyor.

SEÇİM ÖZEL SAYISI

Gelecek sayımız, seçim özel sayısı olarak yayınlanacaktır. Seçimle ilgili en güzel fıkraları, yazıları, karikatürleri, esprileri, USTURA'nın gelecek sayısında bulacaksınız.

